

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 5 af 6

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Stjórnarskrá

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-4, Örk 6

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

boldarum orðum varr Ed. út af henni, en fór sem Ed. sé teknir við, atli henni at opnara sín at skamna hana : fætta sinn. B.III 464.

Framan. Ed. n. regin fær mið Anna umr., at m. hefði teknit, at deki hafi: at hleypa kappi : málit og atfura kappu fjöld.; Sp. Anna vernd. bari á milli deildanna, svo sé við fær sem ági. sé umr. ^{Inn-utb.} 100 þús kr. B.II 152,

I Sp. regin Haga. P., at deki sé óvan meini meiriður sva orð sé á gerandi milli deildanna mið en áður og eft milli fjöld. velndanna. Það er tiltegnt, at Ed. hafi: verit aðhlaut afskiftarsamani mið en áður, fær sem fjöldu. Ed. hefði mið verit borin sérnuma i þingi og fari hafi betri tina t.a. athvega málit mið en at inndom fórum. Áður hafi m. oft deki hafi tina t.a. athvega fjöld., sem skyldi, dökum deki : heng at vera brigðum á, at N.d. eigi at ræta meira henni fjármála landmáls en Ed. hafi: sé henni at hafði fæt afhrí stíkeri: og seo hefði henni meira athvega t.a. bora fram samhengi á hraðanálfunum sínum en Ed. Henni tilgjöt: fari at vera höfutáþeygjðum á fjöldi: eigi at situr eigi Ed. og allsegtan till. vett! færnum meihun og hennum hefði henni deki viljat sleypa at færnum sinni og fari sé fjöldi: henni : Sp. B.IIb-17.

1917. Fjárl. og Þó.

Íg ál. Þjárvn. Ed. 1917 segir, at oft hafi spott verið
kvæmum, at Nd. skautati: Ed. nærumur tíma til þess
at ath. og algr. fjarlfr. Enni virðist sem bestað
hef; tölfunum: þærinn líri. Nd. hef; heft fjarl.
til meðförtan (frá 3. júlí) til 3. sept., aða að
ítrumnum reglu. Þingtíma og er að flæsendum
var kennit. Söldil. sé að Nd. fyrfi alllangar tíma
t-a-gangar frá fjarlfr., þær sem: Nd. eigi sátt
fost að lehningi flæri þess. Þá hef; hinum fyrir miðlist
Ed. ósamningaskáld. Stattsum tíma til meðförtan
fjarl. „Líri sé sá tími eigi lengri en mið sér horfum
á, mikið: gera vát fyrir, at Ed. heldi sig eigi
agna heft þann áhrif á fjarl., sem kenni hér, nái
heldur borið þá áhrifast á uitkommun þeimra, sem
hinn að hefja til móts við háttv. Nd.“ Fjarl. Ed.
hef; teknar heft miðst til vegslu. með færtan verna
i. fyrji deig. En þau sem hef; borgið u. sé að
hinn hef; fylgst með miðlum frá þingþingjum og
setið á sonstals ~~þess~~ 50 fundum. A-1281-1282.

— v-i-j Þ. um. fjarl.: Nd. heft: fræser. fjarlfr. ^{Magnf.} l.
bent í, að aðlik. væri að fjarl. kennu síðan frá
m. mið en aður, vegar þess at mið hefji fjarlaskáld.
verið um famas meiri en aður og öll mið, sem
farið fram að einum utgjöld færði mið að leggja

fyrir n., og sú valasamt hev fórt áður. sé heppilegt.
B. 102-103. vísð minn umm. : Nd. tekr M.-P.
fjöld. ekki hefð komið meira f. dögum síðan
en n. en 1915. Það auk þessa fái hafi fjarðan.
Eld. aldeiri heft eins göttar tímum t.a. at hringa fjöld.
sag lísmiðin mið. Sko. mynni fólk. sé fjarðan. komur
i byggjuna fyrirs og geti sett að störfum allra
þingstímanns. Fjarðan. Eld. hafi mið fylgst með
störfum Nd. n. og hafi henni : tök hvers fundur
verit endurs inndrættur í gertabók t.p.a. hin
geti fylgst með. 1915 hafi Eld. n. fylgst verit leisen
15. júlí og sett að einnum ~~þá~~ 10 fundum en
mið heft 50 fundi. 1915 hafi fjöld. verit afgr.
frá 18. 7. - 29. 8. og komið til h. umm. Eld. 4. sept.
en mið afgr. frá Nd. 30. ág. og komið til h. umm.
8. sept., og fari verit f. dögum lengur en fyrri en
1915. Gettu sagt fjarðan. Nd. til spökunar og
t.a. benda á misskilning Eld. n. B. 532-533.

Frjárloð 1926.

Orð um einu um fjarl. : Nd. 1926 segir frum.
þó vorum þórsor, at m. sé engan vegur á með með
allur þær breyt. sem orðið hafi á fjarlhver. hevki
Ed. og því erum. Ed. en þó vilji heim mér, at fræ. sé
samh. óbreyst og sé atalaðstáðan sín at finna vikis-
rjót meiri gjöldum en orðið sé B. 817. Þetta
sé engan vegur óþingleit og Nd. hafi ært þetta
at m. fyrir 4-5 árum. Þótt Nd. sé mann fleiri og
at hafi frekar at hafa sunnjoins með fjarriðum
en Ed., þá erji : Ed. landsbý. fum., launir af
himnum eldi og vagnarini ljósendum og meiri meiri
þei atlast til, at þær sjái um, at gjaldpoli vikis-
rjóts sé ekki of brött. Þetta sé þó aukta rit: og hafi
ekki komið til greina frá sjónarmiði m. gildi
á engum vöknum lagt, at þetta sé ært t. a. fljó-
þingarar. B. 829-830. M. S. og G. F. segja fars
till. komu frá m. en atj. vilji ein dregið at ydja
henni : þær. B. 830-831, sér. um frenum TN. fyrh. 825

þin Bald. telur þat heft, at fjarl. Ed. borgi sig
svo gos samlosg fyrir Ed., sem mér sé horfur á. Í
atj. þar. beint línis atlast til fars, at Nd. vart: fjarl.
Sé þat þei undanleg ræð stöflum, at hinn tveystist
ekki at býta komu til aðrar. till., sem hinn sjálf
sé fylgjandi B. 826. Till. fjarl. vart: at skilgreint

sem varðaðust á hæð v. deild. B.831 Ndl-eigi at
réttur legi at leggja sít urðu hönd að fjárl. à hvernig
finnagi. B.832.

Bren-Sv.-eigir, at fóttur sín sé ballart, at b.-d. sé
jafn ríkt hinn, þá sé fari þó meðum munum a.
Hannin henni frum, þá er mið henni fyrir Sp.
þá kennir meira afsl freivoður d., sem fylgir Ndl.
Sí. Þá sé fjárl. og jafnun lagt fyrir Ndl. og
henni fari meit fengist frumkvæst: til breytinga
á fru. stj. og hófut starfist um skiptun fjárl.
landræns. Breyst-Ed. at vísun ekki sín stórvægilegan
at henni ást. sé t.-a. fyllst fyrkubju, en þá óspafi
af Ndl. at fara ekki höndum sín fru. Það matti
dilja sín henni freysti: sín ekki til at hæta um
og tældi Ed. hafa henni meiri giftur t.-a. gengi fru
fru. en Ndl. sjálfa. En líkt geti ^{frum} fru. ekki samþykkt.
At. meni og ekki vera spæsi heldur henni at
fljúta eiga finnaginn. B.837-828.

Fru. samþ. ólent. B.834 - 8.8. haf: en

en ólent. Það myndi he, fari hafi valdat. Það myndi
t. f. myndi he inn mei, fótt ringi spumur og
þótt: Það he, en fótt hæfði innvaldat. Það myndi
fóttvaldat he, myndi hæfði innvaldat. Það myndi
þótt he inn, Það: en fótt hæfði innvaldat he, myndi
fóttvaldat he inn. Myndi B.87. at 8.8. í h. síði 3.

1937. Þjárf.

Í Þ. 1937. fjarðar. Ed. er þat veit, at afgræðslu
þjárf.: Þd. haf: reinkort eru, at voru meina um
styttri þurktima en síðast haf: at engin orðið,
en n. vilt ekki danna um, hvort um haf: verit
at gengi þér brattara at verki, en lítt dulstur.
Ekki, at óháskarum hegt sé at verra hvort þann
tegundhella, sem á fyr. haf: orðið mið meðfert
Þd. á fyr. A. 754.

Þ:ð sínar umr.: Þd. ségir frum. fóv. f. , at þat
meig. e.t.v. álora Þd.m. fyrir, at hinn haf: Þjárf.
of hengi, en þær, sem hengi haf: verit : n. viki, hve
miklar taliðar sín. Það haf: hinn gánum at ríma frum
efni Ed.m., sem takki hana vestan til, seo sem
heimröknum og viðköl mið umr., sem sé fyr meira, at
hl. comindi liggji fyrirs. fótt Ed.m. - henni ekki
alveg mið fóttu sé þat miklu minna, en lík
hennar kanta bonni. fótt sé engin degð, fótt heft
sé fljótari, hinn geti: hengjat örður mið þegar:
þeir gengjum. fótt og Þd.m. og fái öll skjöl
frá henni fófu ótunn. Henni eingi fyrir ekbert um
at ekki, at fyr bonni vir Þd. en gera horth.
og, semja vél. fótt virðist hinn ekki hengi
gerð að skemmi t:ara en mið haf: mið hér.
est. fyrir að fyrir stórlens haf: Þd.m. lokist

a freum deignum. Þá d. n. teknar fram, at þat
si hennar verði at meira hevert tebjuhallarsu.
þat sì at við göðra gjældi verft, en því hefji
verit líst afgrí af hálfi N. d. n. vit 3. innr.!
N. d., at ef fyr. kanni meit tebjuhalla aftur
til N. d. minni n. leggja til at ganga á
tebjuhallar meit því at ~~gangar~~^{minna} verklegan
franskuverndin. Getta hefj: sva Ed. n. gerft og sì
þat því skr. f. ll. N. d. n. fó fyrir f. l.

i mið. Ed. felst at drosðum til N. d. n., at
hinn hefji at aður, fó teknar minn, tebjuhalla
meit því at hækka tebjuhallina.
Getta sì alsoverlega í staðalauft og sì hækla óvít-
ligandri at bætta því fram valdalaust i annari
d. g. sem megi vernt til óvítindingar hinni.

1534-1535. (dag. sinn) 27. ársins.

Mánuð. fyr. leggur t. a. rauð. fr. óbreystt
fr. Ed., telur Ed. hefja síða. fr. sva til tebjuhallalauft og sì heppilegarta líðin t. a. skila því
tebjuhallina at rauð. Þat sì óbreystt og sì þat
hverki lengt til of hafið at a. t. h. óf. semni vit Ed.
fótt meiri n. ósamþykðin gnumin til. Ed.
under hefji Ed. spílt sigt. N. d. samgjörni i breyt-
num um fó Regulunum sinni at af fyrst. sì opnud
ist ein aður. N. d. hækka tilgjöldin og hafi fyr.

1927 fjarl. : v.g. Ed. os. 38.

dekkert veld à meit fært frv. eftir þau. Þor ligardanum
B. 1555 - 1559. Undir fætta tekur fær færl.

B. 1559 og seðr fært vilja 'I hældi fl. : Nd. at gengið
verð = at frv. óþreyfðar. Óg skaparar á form. Forn-
síðanum at líktast fyrir um fært hvert lausn
floddar vilji; ekki ganga inn á samborðaleg um
fætta. B. 1562 - 1563. 1588 - 1591.

Af hældin f. rann síðanum. en þær líigt yfir, at
þær vilji lathas gjöldin um þá meira en Ed. hafi
agt, en ef at lathunartill. færir verð ^{óþreyfi} f. ^{inn. sp.}
þa umni þær taka borth. sínar aftur B. 1545, 1551
og færl. g. B. 1585 - 1588, sem tðær sunfrænum
verulegan skotana með milli heildanna um opn
fjarl. og þær sem Nd. vilji fara þær : betra
horf si nætt at gera fært, enda borth miðög fætth
at fjarl. si samf. óþort. við einu um. Nd.

Men. Þær fært íþangja kunteisi við Ed. at
taka frv. tværn hændum eins og fært leomið fætum
en þess at legg fært fært, sem betur megi fara.

B. 1614.

Fær. samf. óþreyfth.

1928. Fjárl.

5:5 ein a mnn. fjárl. : Nd. segir frum. Eng. by.
at fjárrver. leggi til, at frv. vett: samþ. óþreyft
eins og það kom frá Ed., ekki fyr meina
fess, at hin sé á með met afgræðslu Ed. á
frv., heldur vega fess at hin óthast at ef
farið vett: at agra óþreyft. á frv. mnni
útagjöldin aukast at mnn frá frv. sem orði
ði og breggist við skotun í afst. leildar-
sinn til gauva útagjaldakilli. frá fyrri mnn
málaði. B. 1741. 5:5 við henn m.a.s. handlega
algr. Ed. at sunna heft: og segir, at á fjárl.
frá Ed. sé óvitfeldiun og óvanalegan blær.
B. 1741-1743.

Páttur ðíður segir þat mnni óþreyft at ganga
at fjárl frv. óþreyftu og segir at sjónum mnni
ðaki fyrsta fízileft at opna fjárl. at nijja,
at hinn samei meit: frum eum met ferð fyrri
og orðið kafi: Ed, og se líklu líkun t. a.
þreyfting vett: til batmanar i frv. sfi.

B. 1743. Téluv henn Ed. hafa stórum aukst
útagjöldin, ein hinn kom, en ekki komi frum
i líkni veikningslege miðurstöðu fjárl.
B. 1746-7. fyr skift at ganga at fjárl. óþreyftu
vega fess, at vorlengt megi telja at koma

Braun bret. til batmáðar. B. 1247.

Fir. f. segist at miklu best: geta fallist a kritik
Ald. à Ed. um afgreidslu fjarleganna. B. 1248.

Háruði Hlygseyri fyrst óvist eigandi ein verja, en upp
hafi verit teknir à síðastin à rúmum at fardast eins
og eitt hvert ódeit: at fjarl. fari: l.f. ~~þ~~ 1151.
og teknar fyrst ekki sannandi Afp., at si verja vært:
eigandi upptákin, at Ed. eigi at leggja set-
nuðu líond à alar. fjarl. Met þerí se þánni d.
sem farið fyr. hafi afgrift alt af mikil veld,
en slikt mætti fóðr afsaka, ef þær settu vitrari
menn og vátnejallar, en til þess hendi
alar. Ed. à fjarl. ekki: Víðið hana síðan myög
og segist vera l.d. at öllu best: sanníðla
um hana. Segist miklu heldur heftu komit at
fara: stórt við Ed. út af óbilaginni hennar
um afgr. málins. B. 1251-2, slor. 1324.

Undir vitur til Ed. taka a. n. l. fyr. B. 1253-4.

Magn Þor. segir H.d. hafa hækkt utgjöldin um h. u. b.
gos fyr. en Ed. vod fyr. Sólein falli fari um fyrstu
à Ed. Get boli a óhaflegum hróka lyja sunnum fyr.
þær sem fari vissi upp með ádeilum à gerðin Ed.
Síðst si ástæðulært. H.d. standi ekki afgr. Ed. en at
ástæðulært sei at deila a Ed., spott hein hafi ein
at hafa sunnar skotunar ^þ Borgarsjálfssafn Reykjavíkur

Fg 28. Fjárl

Nd. hafa viturkant á gata algv. Ed. á fjárl.
og sé því vorandi at hin samb. þan óbreytt.

B. Þ. 80.

P. I. miðundir orðum M. H. um hrossaum og
regin spá hafa fundit at gerðum Ed. á
þinglegan hitt. B. 1316.

Fyr. samb. óbreytt með 18 samhlj. atkv. B. 1333.
Eftirlitarskrift at : um. blandest inn all-
hörd deila um hvar stóru fl. hervi ábreygt
á hinum slánum algv. fjárl. B. 1241-1332.

Fjárh. 1929.

Vit eðra um: Ed. telur fjarverði: gösi um um at Nd. get: samþ. frv. óþreytt eins og þat feri frá Ed. B.1728.

Bjórn Þór. varðir i miði borth. vegna þess, at þetta atv. haf: verið samþ. ^{met} miklu meiri hl. Nd. og æresti brest. því ekki fyrir, at frv. verð: samþ. óþreytt: Nd., en ef þat ært: ært mundi borth. sem hefð samþykkt veri met miklu meiri hl. allra fyr. sá fram at gengja og veri slíkt einsdæmi. B.1731-1733.

Hörðr Hall. telur þat einungis til málamygda, at fjárh. séar send til Ed. at ferser rímen, þar sem Nd. sendi þau ekki frá sér fyrir en undir fínabók og haf: Ed. því ekki nema þá dega til at hugunara þeimra, enda eiga mi at flaustra afgr. þeimra af. B.1737.

Erl. Fríðj. telur m.: Ed. ekki hafa hafi t:ma t.a. lausna sein vefsilega öll þau móigan emindi, sem fyrir liggi. Enda sé: rann og varu ekki sunn annan at gera ^{fyrir Ed.} samþ. Fjárh. óþreytt vegna þess hef Ed. fái þau aint ^{þær} og at: þó sunn deild at réðin at hafa þau a.m.b. ^þ bluta fingrimans, þar nem: Ed. sé ^þ hl. fyr. - B.1761-2.

finn Jónsson segir þat líklega einðanir hve seint
fjárl. hefji min komit til Ed. Þóru hefji Ed
lengtht heft þau les dega en mi hefji 75 degar
verit líðin af fengtumnum, er fjárl. hefji
komit til Ed. Ed. hefji sunnilega gildar-
afsakarir fyrir þessu fram at fáva, en þó
hefji þat at gúnum hefti verit óheppilegum
vinnubrögðum at kenni, hve seint fættu
hefji aðeigj. Þóz sé þau einhvern at við
eldhúsdeggum, sem hefji staðið miðin leigu
en ótar, og hefji þat einhvern verit atj. andst.
at kenni. B. 1770-1.

J:J 3. um. : Ed. meðin fari fort. a miði hækunum
til., sem henni segir, at Nd. umni alls ekki ganga at
og verði fari all. af samf. hennan sín, at Nd. opni
fjárl. við eina um. og hlyjt: þat skv. verju
at hefa: fyr met sín töluverða hækun a
heimildartagjöldum fjárl. B. 1816

Fjármah. játur þat nátt vera. at þat umni ekki
bíma fjarheiplegar gróð: fyrir mikillið af Nd.
verusti: fjárl. B. 1921.

J:J eina um. : Nd. kennir fram, at einnir fari-
heftu viljet, at fjárl. varr fó samfugt þau
óþreygt. Stakk. Stef. B. 1962, Magn. Guðm. B. 2002.
Hákon Þristoferson miðurhins hantlega þárra

Fjárlög 1929.

underlít meini Nd. at taka mið fjaðr. og samþ. þau
þóreytt ór eftir ór, hvemig sem Ed. hafi lát i f
síu vel líka at missfuguna ferins. Ef gettu eigi
at tilkort framvegis mætti líta svo á, at Ed.
veri eins konan afvindileild þing eins og eigi at
baka íslit að því um fjármál fígjötunar.
Forsa mistundir þur. og at Ed. sé Nd. a. m. leytti
átti nema síðars sé. B. 2005.

Sig. Eggerz vorar, at borth. sem mið sé fram komur
síður at mið eigi at vísýra þá reglu, sem faren hafi
verit underfarið, þau sem íslit aðkvörtunin um
fjaðr. hafi verit lögð: Undur Ed. fumugamild ja
ljómmálauna eigi at vera! Nd., enda hafi Ed.
stórt at hin skilið deli á hevð eigi at leggja
nesta áherslu. B. 2007.

Forsig. segin at þat sé eins og þat hafi
stórt Ed. til leðfuts, at Nd. hafi underfarið
háð samþ. fjaðr. óþreytt eins og fram komur
frá Ed. Hafi Ed. allrei sigt eins mikla blut-
drogni: með ferd fjaðr. eins og mið og vistist
til. Þur.: Nd. einungis hafa verit með með
politið: þaum varð líkum ferins. 2030-1. þat
siður deli at ég eru segjan, at mið sé komur
fram borth. B. 2032. Undur umvali 3.2. og 3.3.

4.
tíður fólkans gæs afsson f. 2037, sem segir Nd. vera
mánuðleiri og fjárh-vald þar fyr og fari ekki ást. F.
a. tóta Ed. hafa virslit fjárh.: heudi sér, enda
hejst: þat at vera tilbúnti fyrir síðan óður
síði. Blað leysir, en þat hef: hin ekki ært vir.

5:5 einn umr.: Ed. segir Engvar Pálsson
at Þó. hafi einungis breytt hvernigum annanum
i fyr. og heft.: henni fari verið óhætt at sambúp.
Fjárh. óhætt eins og hin hafi ært undan færir
áv., en vir hafi verið eins og Nd. lit: svað a
at ekki komi til meira at halda fórum óhættuna
þat sé fyrir vang, at Ed. sambúp. Fjárh. alveg
fengið, hin atti a-m-k. at fakka Nd. fyrir
óður sendinguna. B. 2046-7.

Fólk Þórss. segir, at sunnar beth. Nd. vit einn
umr. ná til hins verora, at fari er sunnin telj,
en mann valgi fóð ekki, at fjárh. fyrft: at
vara í slf. f. 2047, slv. 3. 8. B. og fóð. fóð. 2047
-2050, sem segja meiri hl. m. (h. e. andst. sínar) eyrir höfut
ávægda með fyr. 3. 8. B. segir a. vegna f. meðbundins
hafa fljtt svaðum sínunum (vit fyrri umr.) at mann
est sé forsvorinlegt.

Gós Góðars segir, at full-ist. heft: verið f. a. and
mála deppið hvernig um aig og aðra, sem fóra heft.
Verið: Nd., en slíkt varð óvinnuleg at fyr,
fyr gang fari sundur fóðum að meira, sem ekki get;
þótt land fyrir höfut Boagarspálassar fóðum.

Fjárh. - 1929

at fari; meiri bl. agri sig a.m.l. seða um stefun
brot með fari at fallast á sunnan fjárh., sem
mið sé: fr. , en um svo lit: 5, 3000-4000 kr.
hafi: verit at gera . at óforsvaranlegt gáleysi
hafi: verit at lita fjárh . fara : sp. fers vegur.
B. 2051 .

Erl. Fríðj. f. var at lílegt, at dildirnar sé ekki
samaðar um allar fjárvætingar og sé ekki
síða at lílegt, at er n.d. fániat systur dildirn
sem miðin sé, hafi farit sunnan veg i föld
sínum en hin hefti boft, þa heyrist hlgð
íss horri . Á sunnars velti: aftur fari sunn
bostur sé at leiga alg. fjárh . svo at b-dr.
ré á undan og fóð megi fóð aftur at vikum
mið vera . B. 2054 .

Göð Baldi: segir Gáin Sporl. ekki hafa orit
sannspáan en hauð sagt: , at veruleg utgjilda.
aðkunarg hefti: at verða vit fóð, ef n.d.
breytt: fjárh . vit vina umm . B. 2058 .

Fjárh. 1930.

Breygar fjárh. komur til 1. mэр.: Ed. bent:
fjörðunssor à, yfir d. vorn hildir frá fyring-
stevningar, en fjárh. komur til mær.: Ed.
og þer miðjög hildit á fyringstevnum. Talar up
til fersa drafthar, hef: gúrur óháðan meilegan
orðakín legit, en frátt fyrir þat varð: ekki
sagt um Nd., at hin sé meiri hofsvort fyrir
migur um viðumbrögð, eins og hinur 10
dega eldhúsnum. Þessi óljungfróðast vitri
um. B. 906.

fjörð Bald. segir, at þat sé vitarlegt, at fjör.
Ed. hef: mið at meðtu hildit stórfurs, enda
þótt fjárh. hef: ekki legit formlega fyrir
þegar en fyrir skónumur. (F.e. n. hefur notat
frestum, sem varð vegna eldhúsnum. ! Nd. /
t-a-vinnu at málum, þótt formlega varí fre.
ekki komit til Ed) Þess vegar segir f. B.,
at henni telj: öllum eins viðumbrögð og
Nd. hef: signt; eldhúsnum. með öllu óháðan
og óverjandi, og bænum í haldsmörumum fætta
og voran, at flóklað breðar ferro; Ed.
Koma betur fram. B. 907-908.

Foggeri f. segir ekki Nd. ekki hefja verit
lengevæt fjárh. mið en endraðar, enda se
hálf öllum vika síðan Nd. hef: hildit at huga.

Dýr fjárl. og sent þau til fjör. Ed. Sítt sé
ennt mið, at fjör. Ed. hef: sýnt meydarheip
og deignat: afgreidslur fjárl., og sé ekki til
hinnar næstu fyrirseyðar og spenni röggsemi
hef: það verit at gabbka: fyrira, at þingið
hef: ekki ætti lengra en vann hef: í arti.
það sé ófugt at vera at bæta hritum, at
Nd. feri at Nd. hef: miklu fleiri máluum at
síma en Ed., feri at fer sá sunnin flert
þau stórf, sem flokkunni feri: at líta
vínum, og: Nd. sé þengjumitja þingstafans
svo at ekki sé at endra þótt hins þungi
lengri tímos t-a- afgreida mið heldum en Ed.
B-914-915.

3. apríl var 1. umr.: Ed. en 2. umr. 9. apríl og
segi ferur. Þáll. Þórr. Þetta komið af feri, at
n. hef: fengi fer. 10. dögum fyrir en það
hef: formleys verið afg. in Nd. og hef: getat
notat ferma tíma t-a. athuga frw. og vínum
at feri. N. hef: feri mið heft lengri tíma t-a
athuga frw. en 5. f. 1. in. B-933. Nd. hef:
vinnverulega heldur ítigjöldum um rínum 400 feri.
og megi feri bíast við at heldumartill-komi
á megin hér frum, enda sé: Ed. 13 feri-, en
meðanget sé at droga in ítigjöldum um B-934.

Fjarsíð 1930.

3.

Fjarsíð. segir m. hafa teknit þaum best at
gera sem minsta röskunn á fyr. firs og þat hafi
verið, en þat þaum frá Nd. B. 947.

[fjar fjarðar segir beth "Ligrileith valda líkilli
rösken, en svo eigi þat at vera, ef Nd. hafi
gott skyldur sinnar um metfert fjord. Þegar
hálfþr. komi til Ed. frá Nd. eigi at vethu lagi
at vera fram komrunar adalóðskeir fyrgrins um
hverft - à fyr. Eftir eigi það ekki at vera
væru óskar einstakara þum. : Ed. og andur-
skotum fyr. þar à fyr. t.a. hega smámis-
fells, sem komi at hafa orðið : Nd. Met
þetta fyrir augum hafi fjar. mið hugð at örðum
síðum og jafnframt eftir megni vegnt at stytla
at fyr, sem hin takji ríkasta skyldun síra at
algu. Fjord. varði samileg, þeimig at gjöld og
var hega í at bætan teknir standist à. B. 987.

5. 3. : Ed. segir End. Fríðj., at þat verk
dekkir teknit með óædilegum, fótt utgjöld ríkisryðs
varði hebbent dökkt : Ed, þar sem 3 kl. fyr.
hafi orðið : Dg hafi þærin þur. gildan ist. t.a.
komu met einar óskir um framlög til gmis.
lega alveg eins og þum. Nd. B. 999.

5. 3. mina umr.: Nd. segir frum. Þjóri Ágg.

4. at fáð hef: orðið at sambærni leggi miðaðs meiri
hl. fíorr. at leggja t.a. fjárl. gríður samþ. óþreytt
getta sé þó alls ekki vagna þess, at n. álit:,
at Ed. hef: meiri ræði t.a. ráða síðurðu nitar-
stöðin fjárl. og ekki heldur vagna þess at
n. álit: allan breyst., sem orðið hef: : Ed.,
vettuvaton, heldur af því at meira vilji
fljóta þinginum og fáð heft: miðaðin drátt
: fór með sín, ef farið varin at verka
fjárl. à annan band, Breyst. fær, en n. heft:
viljat gerð sé ekki svo starveggilegan, at
hún telji borga sín at stofna til þeim
tímatalar, sem fáð heft: : fór með sín at
boma þeim : gegn B. Wib. Þótt henni síðan
hond leiga met fárt Ed. à Gunnun liðum og regi
fær hafa bent hreyfipolitíkum, at Ed. hef:
virk at vettuji óslíkt lög, fær hef: meira
miðið Gunnisonan hrossabæmp en ræðið hef:
fljóting og lokar, at Ed. hef: hefði hálfað óri
hrossabæmp, fari at : H. mælti líma eittkvæt svipat.
Sau Ed. a. Þ. T. Telm ^{samþ.} hefði bæt: hef: : fór með
sín auknum teknihalla og 10 degi þinglengi. B. Wib. g.

Fjárl. 1930

5.

Sunnar Sigurðsson telur alveg ólæst at gera fyr
at reglan at take fjárl. eins og Ed. gengi frá
fjárl og slykt megi ekki koma fyrir afur,
þótt það værti sagt mið. B. 1073-~~1074~~.

Hannar Sævarsson telur miðan hoppilest, at Nd. samþ.
fyr. ólæst frá Ed. og telur það gagn spingverjan
og fari velli, sem Nd. sé gefit: færri afri.
Hjá við miði illi at leika fjárl. frekari meikit milli
deildar, fari at ræðastum hafi: eignat at vit þat hekkji
utgáldum meikit. Það ef fessa reglan eigi at taka
upp verði Ed. at sýna meiri sunniginn en hin
hafi: miði agt, enda get: fum. ekki meikit fari at rætta
mátt fjarframlög, sem miði sé at samþ.: Nd. sé
drepin: Ed. Þótt stork Ed. sé gótt megi miði
vit at þat vari ekki of storki Nd., einhvern
fari sem Nd. hafi: meiri undirbrunin gottina
til afgreidshunnar. Þánnig megi miði vit, at
Nd. sé stolt af at vera ataldeildin og setti sig
ekki vit, at gerðir hennar sé ein skris metnan.
Telur nýgg var hugaverf af Ed. at samþ.: fjárl.
heimild fyrir til: at koma upp þembaskiði:
"Ilfur. B. 1077-8.

Benedikt Sævarsson telur undir vitur til
Ed. um með fari hennar á fjárl. telur hana

6) hafa sagt litla fjármálaþekki : því að hefða teknar að hvernir uppgi sín öllu valdi. Fjármálaflög til heilla hérða hafi verið fyrkvænt sít og manni einhverjir fum. nið. standa að þeim breskt og vildabruugji . Tóluu stórlaga hallat á N. fengi , þar sem hin hafi eigað stórk fengit eins og Ed . hafi: aðg. fjárd. Síði og með fard Ed . a fersin utgáfum . Segeir háthálegg Ed . og fari að ófari að samh. fjárd. óbreytt apríki , ókunni og vanglæti gagnvart Nd . Þórin óhelfa sé að lita Ed . vora seona uppi , og manni þó ekki verða vörð við reist að sínum , fari að eru næmulega manni um hennina brett og brosaðaupur svað staf ferklega gerð baki við hjóldin Tóluu tíma til komins að Nd . hristi af sér fett að og sásti að það varal meniska ekki látnar vöt fastast fari óvenju , en dragi löggripat og vettmalt vald in hinni dómum Nd . Tóluu fyrirvarað að hóta fum. að af þeim breskt: fjárd. manni það lengja fengit um 10 dega . B. 10-18. v.d.

Fjármálaflög, tóluu fram , að Ed . hafi dæft fulli blímild til að brennsta fyr . frá því einstakin fum. : Nd . vilji hefð vera líta , enda hafi Ed . eiga tilvaraun gerð t. a. higa Nd . : þessu eru og hafi alls enga aðstoð til þess . Meini hl. Nd . vildi að ekki vært kílfallað

Fjárl. 1930

hvort henn geri við fjárl fær., en engin aðt. í til at helja ekrið út af fær milli leildanna, hvort fær heiti, sem ein hvernja hithringa fái, en um þess bráttar sviðumur sigrist helst vera skiftar skotanir milli Ed. og Nd. B. 1095.

Héðan Skrit. regist ekki skilja, þegar fær. brevitendum óheppilegri með fær Ed. á miðinn, en vilji, þó ekki leggjara þat, sem færin fyrki miður. Þat sé engin vörv, at meðin biðst við at sva verð = ekki frá vegi, fyrðar hefj. óliðt heymat ãtun. Þat æt = ekki áth seir stað, at 10 dega töl fyrir fengjít lítið = af fær, at fjárl. sé opnum mi. B. 1100-1101. (Festki 10 dega ãt. miðast við þáskar abr. M. G. B. 1105).

Magn. 3. fínst forsendur og uitumstöður reikast mikluð i hja fyrar., þar sem henn hefj. fundit meðig at gerðum Ed. en þó viljat hafa samb. fjárl. óbreytt. B. 1105, samanlaður. Gutur. B. 1111

þáheimi fós. telur þeim hinn óhefj, at deildin svar hefj. miðura hefj. t.a. breytta fjárl skuli höggva ova stórt óbont : tekjur físki fálegins eins og Ed. hefj. ært. fyrðir óvitrægandi at take personum og ófánum at gerðum Ed. án fær at sýna lit à, at : rann og veru sé þat Nd;

sem erigi at vāta meira sem afgrættan fjarl.

B. 1106-1107.

Sig. Eggers segir, at fari venjan, sem skapast hefj. nái at fumuramitja fjarlana launa hafi flæst til Ed., færvt ofan í ákv. stíðar. B. 1117.
Óleifur Íkons segir fari venjan vera at komast aí, at Ed. ráði fjarl, og sé fari kvartheggja, at hinn sé minni d. og misbærti færren valdi sínar. Stein ráði at óleifjan og munanðar leyringja til fers at fræta í sínum hrikningaskjötun. Nd. verður at eyra, hvern fæt sé sem ráði, enda geti fæt vel orðið til fers, at Ed. misbærti óleifi valdi sínar sva kálfalega krapallega. Fari sé óvergondi at stórnál eins og berhlaðið á Reykjum: "Hfursi skuli afgrætt: seinstöku lagi við I unnar. B. 1117-1118.

Bjarni Ásg. segir, at b.d. sér jafn-réttlaður fari sem fari b.d. sér rétt kominn at fari umbori, sem hefur fari með fyrir björundun: landinu. Hinsvegar sjálfrefft at vīta fæt, sem Ed. geri vœgt jafnt og vīta beri mistök. Nd. óleif ráði at Ed. hafi ráðið öllu um fjarl., fari at vitan leiga fæt verit Nd., sem misteti fari B. 1119.

Faro-samf. íbrot.

Fjárl. 1931 sumar.

Forsun. Glænnes þainssor segir mit einu um. Fjárl.
Nd., at þat hef: verit venja undanfarinna frings at
taka ut fjárl. in Ed. ein þess fíjan. Nd. ærv: nökken
brænt. à fíum. Þessi regla sé vitaleyga ekki sjálfrægt
og ært: um-a. verit töluvert vorlengavert. En. brænt
Ed. eða þess. sé ekki þess eðlis, at fíum. Nd. hef:
vilið fáva at bresla mit fíum, spott henni hefti
gjarnan fávva vorlengavertar. Nánar síðan dæmi
þessa. B. 586-7.

Hæguðs þainssor teknar undir, at þat sé ekki
heilbrigði sé sjálfrægt, at Nd. fel. Ed. fullmátará-
bröndum um fjárl. Þetta hef: tilteast en þat sé
fjárra öllum sannir, at ein deildir, sem sé starkein
og á ígurum hitt slæðst aðaldeildin, leit: i minni
þokkna fyrir hinum. Þft hef: verit sagt, at fjárl.
verri ut langa metfert. A þetta mun Hfp. ekki
vilia fallast, enda sé þat ^{all} meint til Hfp., at l. verdi
því verri, fari lengur sem þat hefur þan til met-
fertar. Fjárl. eins og önnur l. geti orðið fyrir
skemðarverkum en fesley. Óskar byggist á fíu,
at þat munni birt at fíu at fá l. til endurðskemðar
metfertar. Þat sé ekki meiri tólen á sölu sé tungi
spott Nd. brænt: fíu aftur, sem Ed. hef: brænt. Þat
hef: ekki skoðeyrum at hafa hent Ed., spott Nd. vili
brænt a af miðn. B. 589 © Borgarskjallasafn Reykjavíkur

Asg. Hsg. fjmwh. telur borth. ekki svaðirði legar, at
ást. sé t.a. hreleja frw. milli deilda þess vegna. Þat
mundi og fljتا fyrir fyrarglitum, ef fjairl. grða af-
greidd at þessa sinni. B. 593.

Þóttur ðóttur telur borth. vethatnar, einungis 3 borth. líggi
fyrir og þær sé viðurkender vethatnar. Þóttur er
frír : heili þótt þær verð : samþykta og fjairl. samf.
: Nd. : deg og : Ed. á morgun óbræyth. Þóttur miðta
ist. t.a. aðt at Ed. heilti framangang fjairl. Þóttur miðta
verni at gagna af að hvert verni i heili við at samf.
borth. B. 607.

Asg. Hsg. segist við af fyrir sig ekki vera að móti: fram
komnum borth, en ekki vilja, at Ed. leidi : frátkgli við
Ed. að smáatriðum, þær að of Nd. fari að breska smá-
atriðum hefi Ed. aðeig samei rætt til smásmygli.
Tveimur að þat, at frw. verð: mið samf. án borth. hefi komið
: veg fyrir fjölda borth, og sé þetta aðalæt. fyrir að bræyst
frw. ekki ein og skreyt sé, at sýð sva til, at þeim, er
hefi látt til. einan miður falla verð: að trið sinn.
B. 607-3.

Þóttur ðóttur segist standum hefa verit með : að samf. fjairl.
óbræyth, en dökkt verð: að fara aftir ástæðum hrengju
sinni. B. 603.

Frw. samf. óbræt. B. 611

Fjárl. 1932.

vít einu um. Fjárl.: Nd. skýrvis klæmmer fáinum
frum. frá því, at fjárl.: haf: komist seið saman
um at fallast á frv. eins og fát komi frá Ed.
fát sé þó megar vegur sva, at n. sé ánægð með
afgreiðslu frv. frá Ed. Teljhellium haf: kalsvert
auðið þar og útgjöld best vít, sem full
ástæða varí t-a. taka ut aftrur. Þa. n. haf:
eblíð gerð ráð fyrir, at eru róthákar breyst,
síðu fyrfti, fengjast og telj: því ebbi aðt.
t-a. hengja fringt: um þess vegna. Teljh-
hellium munni og at meðin bera vegna þess at
samþ. munni verða frv. um frestun a framkvæmd
nokkurnar leiga. Þá megi biðast vít at einstakir
þar. munni boma at útgjallaum eftir fjárl.
verð: opnumi a annat horð. B. 549-550.

Fjárl. Asg. Asg. óskar at frv. verð: samþ. óþrótt
og af samþ. eigi, umhverfja þeimild um verklegar
framkvæmdir að atvinnuboter, ~~þei megi eins af-~~
~~greiða þá~~ þeimild: þál. formi B. 552

"Let: um vald. telur want segn a at um fætt a sé
skýlaust ókr. i fjárl., sem veigt: stig til þess,
ef hún vilj: ebbi gerð fát viljus. B. 553.
fáumur fóz. vegið hennu því illa, at ein heft
komist a, at Ed. sé láttin vera einnig um

algr.-fjord. og hér set: seth sinn svip i fær. B. 55g.
Hvinnubotaboth. ein sem 'A.' A. makt: à makt: ver
eina both. og var hér samla. meit 14 at fer-gegn
1 og fær. endverst Ed. B. 563.

Fjárl. 1933.

Forn. fjorr. Íng. Bjarnason segir að vera myög óámagt með frv. eins og hæfð komin frá Ed., en leggur þó til að hæfð sé samþ. óþreytt, en það sé að eins af öðra vits þot, að frv. komin eru að verða, enda ríkri fyrri vengsta, að vits hvernig eru. Fjárl. hafi að hæfð vits mið utgjöld og varni frum venjulega meira en tekið hafi að fella vitsun, fótt til vefs hafi verið aðeins til þess B.55q.

Hug. Hug. leggur t-a. frv. vefs; við því sem komist sé samþ. óþreytt, og segist geta tekið undir flest ummáli frum. B.55q.

Háleys fárraron tekur frv. myög gildat og ótekið að gefa miðum ekki fari að vera frum rökt undan borth. B.55q-56h

Slyr Högnason tekur undir ummáli H.Í. og segir að ef ganga eigi sunn að þá hvert, að hér eigi alt að að afgrinda fettu fjárl. frv. með sínum borthi, fegur hæfð komin frá Ed., þá sé fjárvætt in geraldit hvert og hvert tekið ein höndum Nd. og last: hender Ed., enda hevi með ferd frv. við fettu greinilega með sér. Nd. hafi hækkt utgjöldin um h. u. b. les friss frv. En Ed. hafi tekið ut fjöldum af frv. sunn sett hafi verið: frv.: Nd., en þær að ekki sé hatt mið utgjöldin: Ed. 4/les friss-frv. B.56h. Þess. var frætt að: heim@Borgarskjaldborðkjarnir.is

lä legfærir ger i frv. B. 563.

Sannes g. fluttur borth. og segist haga þeim svo, at
gera meði ræt fyrir, at E.d. fallist á frv. B. 564.

Jónas fröld. telur miðög örðumunnarlegt og varhugaverð
þat hattaleg, sem tilheast hafi á miðgum undanförnum
þingum, at E.d. hafi með noblumum hatt: verið af heft
involtavald um fjárvætingar þingjins. Vanst E.d. hafi
minskat: traust: fress, at þegar frv. kanni frá E.d.
þi ynd: vanjulega svo miðög líð:it á þingdýnum
at frv. lejóri heldur at fola hraði sem vera skuli
heldur en at siga á hættu. at frv. hrekið at milli dilda
og leiki loles: sl. með feimur all., sem ferið kannu
at verva samfara B. 570.

Hug. Hug. og 5 ug. Þj. hælda fari mit, at fram komnar
borth. æf: ekki óst. t.a. breesta frv. B. 575-577, 587
Frw. sunf. ó frv. 595-6.

St. 2 tær me, Verkbaups varnarfing.

Het l. 28.1930 34 er verkafolkis og ítræder-mönnum feragum réttur til at hævijast at mál út af agraðsler verkbaups skr. Þeim höggum sat: með fyrst einhaldögumhlá. Slik mál má sva rekja: þeimri finngá. Þar sem verkið hefur verið ummið. Þjórt er, at heimild þessi er a.m.b. með þeim, sem réttur er feragum með 2. og 3. ag. lægnum, en þar er talat um verkafolk og ítrædermönnum, og nárenn skilgreint vit leverja sé átt.

Heimili vali er hvort verkafolk, sem réttur er skrapatur: 31 en 292 og 3 eiga ekki vit, t.d. verkafolk í nánum og hæretar á skipum, hérjist en at 34 geti átt vit um sjónum, þar sem verka þeirra er nærmast ummið: heimili finngá, enda sárvtaban reglan um ógrunning út af baupi: þeirra, sler.

l. 41.1930 343 og l. 53.1930 33/16 og 17/1 ^{sl. og l. 52.1948/1} sive og at líklega hefur 33 l. 55.1927, sem fyrst innleidin þessa varnarfinngsreglan, eins megin átt vit þá, sem 331 og 2 þeirra l. fjöldunum eru, en ekki þar ag. eru tilsvarendi 331 og 3: l. 28.1930, en ekki vit þá, sem taldir voru: l. 4.1905/31, en heimili til-

svarendi en inn 51 d. nr. 1930, en með d. 28.
1930 vintist ekki hefja verit meiningin at
gera minna sveisbrautinum at þessu leysti, Þur.
Aft. 1930 A. 511-13 og 573-4L uppt ein þessu
 síðasta en fó ekki mikil leggandi og etli
málmens samkvæmt vintist at a.m. k.
verka fólk : minnum viði: hlemmurðar
i d. 28.1930 34, enda stendur öfvr viði a
ven þat en hætta. Skei framarsögðu.

Þó he gott til tinglids nánar go
at 20 mygg, Höfðanir fórtu í þau með
íslenskum 8.20.33 og 12.1 rettagedi
notkun þeim málum á Höfðanum. Þá, þa
meðan hóðaði sér fórti a tíði ; myggde í
málmum og óvinnuðar eru með myggum
áður undanvaraðar. Íþaig innan i tímum
vins, þóttu mygg fórti gottum a með
d. 20.11.33 og 1.22.33 EP ða pl.1 p.1
1933 með F. 1.22.7 tólfu gottu í
síðum, óvinnuðar eru mygg undan
stundum. Í vins með mygg undan a með
engum fórti idku a, og pl.1.1.7 ; 1.22.7
-fórti með a, 1.2.2.7

Vixil slautða varnarþing.

Með l. q.b. 1933 er heimileft, at höfða og selsja vixilmál fyrir gestarvætti: þinghá leiri, þar sem vixilháun eiga at greiðast. Þessi heimild er þær með fyrir höndum um öll vixilmál, en dænt vit at ekki um önnur mál út af vixlunum en eiginleg vixilmál, s.k. l. 1882. Þó munnar högdir einnig eiga við mál, sem sott eru til fullmesta tóbberfis, þar at: l. q.b. 1933 segir at um þær fari sem vixilmál, og hlyktan, þar með einnig at vera átt við lína alm. reglu^{um vixilmálinum}, l. q.b. 1933, enda ar þat beint saett: geg. vit frv. at l. q.b. 1933 at þær eiga einnig við tóbberfis, s.k. Alft. 1933 (fyrir þingjá) A. bls. 102.

L. q.b. 1933 óðlurst s.k. 33 gjaldi 1. janúar 1934 og féllefni þá ír gjaldi l. 33.1911. En: gr-segin sungrunnur: „Síðart nefndum högum skal fór beita um tóbba, en út vorum aðrir átta en þessi lög "óðlast goldi". Nín áttu l. 33.1911 alls ekki við tóbba, s.k. Z.A.: Dömrst. og rittharfur 185., og vistast engin degar næleg að stafa geta verið til at láta þau gjilda um tóbba nái á situnar standur. Síðas en fór ekki um einfaldar þrentillur at veta, þar at um tóbba er tald stross frá þessi frv. kórra frum Alft. 1933 bls. 60%. Semihaga mun hér fór átt við vixla.

Í vixill. 93. 1933 er orðið „fullmesta“ notað um
greiðslan vixilbalkana til vixilbala og rennilega
einnig til vixilfranseljanda, sem lengst hefur vixil-
inn til sín, sbr. 7. bsp., einhvern fyrir söguna og
3348-49, gengar teknat en um „hinsinum“ og „fullmestu“
vixils: l. h. 1887-31, f. mag. virdist fari orðið „fullmesta“
úr mið afri heorthvegja og fessvegu eiga mið að nota
það eitt

Um l. h. 1887-31, f. mag. er fess að gata, at til-
vitnuninum fari eiga mið einhvern við l. 93. 1933
543, og sbr. henni eo miður falkins heimildir
til at breifjast knýgginingar af veikat er um samþykki
áta það vegrist örnuget, sbr. 348, sbr. aldr. Alpt.
1933 ft. 5. 57. Þeimildin til at breifjast fullmesta
af samþykki en veikat áta vegrist örnuget heft
hinsvegar, l. 93. 1933 3343 og 48 og fleyt afri a-
fam franseljanda, en leysir vixilbílin til sín 349.

Varmarþing og gestaréttar
heimild: vix-línánum.

Næst 8. qd. 1933 fær ábretið, at vix-línáni meygt
höfða og sakja fyrir gestarétt: : þessi hér spenni, far
sem vix-línum á at greitast, og en far net skilyrði
l. 33. 1911 um at: vix-línum ferfi at vera einstaklega
ábretið at henni skal greitast á tiltekinum stað
nútar fallit. Þin vegar heft ~~þessi~~ ^{berinnibens} fóður.
Senn átun var slægt föstu, sbr. Gud. II b97, at
hér er einungis um heimild at veita en ekki
skuldr. Sókar er þess at geta, at ðer. l. 94. 1933
um tóklu. 972, fer um mið, senn sött eru til fóður
utan tiltekröfla, senn um vix-línáni, sva at reglu
l. qd. 1933 að hér einungis um tilteknáni, sbr. og
Alft. 1933 (Catalogus) A. D. 607, senn hér fyrir minning
að hér er frá fyrir, senn átun aðilt:.

þær. nái stjórel. en tala þur. óákvættir.
þeir geta fó ekki oft í flóri en 49 og ekki
færri en 38, nema stjórel. breyting leiri til.

Af þessum flingmönnum eru 31 leirir: ein-
mennings- og tvímenningsbjörðumum þeim, sem
má eru, og eru spá l. 16. 1877 518, l. 36. 1902, l.
19. 1903, l. 17. 1922 51 og l. 20. 1928, sem hér
barna til greina. Tilvist þessara björðum verður
þei hefget af stjórnarskr. og má fari á fó
eina breytingar ~~á~~ gera, at með einföldum lagi
má skifta tvímenningsbjörðumum. Kosning
þessara flingmanna er óllut bundin.

Fó skal bjósa 16 flingmum: hengja vik og
verður þeiri tölu ekki hefget nema með stjórnar-
skr. but. Kosning þessara flingmanna er óllut bundin.

Síðas eru allt at 11 flingmum til jöfunar
miði flingflókkum, sú at hver þeirra hafi fling-
set: sem fylstu saman við ekkeratölu sínar
við almennum kosningar. Enn fari hengjanlegt, at
engin þur. nái kosningar með þessum móti vegna
þess, at flókkaslegt jálfarétt: hafi oft í miði alm-
kosningarum. Til greina sínar þessi uppbótarst:
barna ekki þeir flókkar, fó töluvert glazi
hafi: landinu, sem engin flingset: nái við

2. Þá eru emur kosningar. Þessi vegein vantaðir eru meiri
greinarmargt fess, hvat sé flokkur og língflokkur,
en í kosningalögum verður e.t.v. frekar farið
ut í þot, og munci slíkt heimilt. Til fess er
fullmeijja bæði óinum hér flokkurlega sjálfvætti
nafn greinir þá heit, at flokkunum sé heimilt
at keifa landslista; björni vit alm. kosningar,
endur greit; þá björðundur atkvætt; annar levert
frambjöldunda; björðundur eða landslista, og er
björðunda fyrri heimilt at greiða landslista atkv.
þó flokkusframbjöldundi sé; björni; björðundumur,
slíkt at kv. munci þá ekki gagna þeim frambjölt.
annar, og flokkunum fari at eins, at henni grt;
afskiftur um língum anna tölu vit björðundum.
: heimilt. A landslistanum skal a.m.k. annar levert
sæt; tóu elstu manns skipt frambjöldundum flokk.
ins; björðundum um Reykjavíkur. Sýnir fatta
ákv., at mann geta boet; verið; björni á lands.
lista og á; björðundur, og m.a.s. skyldust um
vísa bleita landslistaröðum. Vantað fætt a
ákv. vantað legg til fess, at fullir frambjöldundur,
einum um Reykjavíkur eingöngu voru komist
oft á líng frátt fyrir fylgisleysi sitt; hevast;
Þessi. en ekcert fari til fyrirstöðu, at;
öðru lewu tóu elstu setnum eftir öðrum fari

fyrir settan sé meður, sem ekki bjóða rég fram
 : björðunni. Ígo seger, at frambjóðandur fær
 flokkar, sem landslista heft: björn og nái
 jöfnumar fíraset; taki sat: eftir fírinn röt,
 sem fír eru í á listanum á hóheimi hornings.
 Þetta getur bæti virkt at fír, at heimildar
 verði í kosul. at brevsta röt frambjóðanda,
 sem hinn at fír, sem nái hornings: björðunni
 falli fari með af listanum. Þa seger, at at öðru
 lestu: fír eru skýr jöfnumar fírasetat at lögum
 og vintist sva sem fessi leit með landslistan
 þarf: ekki at vanta sín einu, sem l. ákvæta,
 sér, fari sem seger um „heimild“ til hans. Íður fír
 munið fari fír. ekki tillokast at jöfurning.
 sat: fír ^{blestu} t.d. frambjóðandur fær flokkar, sem
 eru án landslista heft: heft, en vegi ekki flokkar-
 leys jafnvættis: at aflokanum björn danna kosur, og
 varni fír trúð leitir sín t.d. at sá sem heft: fari
 blest fallslegs mest fylgi af földumum frambjóðendum
ð. sá sem er órótt heft: farið hefur athv. tölu
 kannist á fíring. En hvenja leit, sem löggjafinn
 beginni at velja til fír, fór hér til að komumur
 skylda at gera fari: samvæni vit megin vegnum
 : upphaf: -lits, fór brot að henni munið vitan-
 leys ekki hefta: fari með sín ógildi leggum við að byrði
 löggjafans átra un síðfari: ^{þegar ekki} farið ^{þá} kjavíkur

Hjörðini allra fum. er min himm sami 4 ár. 31 i.f.
og var þingvöf mi til allra fum.

Ég fum. borinn í björðini utan húnum deyg
á björðinum, éta fer frá, hvort sem henn
afslóðir sín spingvumarki éta missin björðunagi.
Það skal bjóða fum. : henn stóð fyrir þat, sem
eftir er björðinum. Þat gefur at skilja at ekki.
Tölur uit stíka borinnaga hafa engin áhrif á
jöfnunarfingarstati.

Um fum. borra : húk og sem jöfnunarker.
Seðr einnig, at jöfnunaga varasænum skuli
bjóða samtimi og sama hitt. En um
þat hvern varasænum taki set: at almannu
regin deli, og en engar vegur valaust hvort
vett ber at tege: ferri eðri. Autsótt vildist,
ðær. a-hitt 2-magr., at varasænum taki set:
at almannu er þeir deyja éta fara frá fyrir
full og alt. Taliðum kennur fram, þegar
at ferri kennur, ef atalmatir verður veikur
sos at henn að eru deli gegnt spingstörfum
en regin fó deli af sér, éta forfallast a
annan stíkan hitt. Út fetha borka áhr. i
margilandi stjórn. 32 i.f. fari sem engin
stík áhr. eru: nýju stjórn. liggar næst
at álysta, at varasætur Borðarsaðarsíða deli at, kur

þegar svo standur á, einhvern fær sem það er
sá eini skilningur, sem að kennst um a-hlut
t. megr., því að ekki er fær hringanlegt að
vijr fyr. gyt: horum fyrir en sá gamli varni
farinn frá fyrri falt og alt. Þess er þó að geta
að orðalag stjórh. 1915 89 vor að fessu leist: uppið
og: vijin stjórh., en þá varð sá skilningur ofan á
líja Alþ. ^{þó gagnunargæg væri} Lað varanæturinn mætti taka sat: vegna
veikinda farfalle hins, sér. Alþ. 1918. B. 3. 17 ff.

Það heilt Einar Árnósson því fram, að orð stjórh.
mætu ekki til fessa, og gyt: því annaðhvort að
mota analogi eða ályktun e contraria, og varí
þá vettava að velja fyrri leiðina. B. 24-28.

Nú má segja, að orðalag 9 mái eru síður til fessa
og varí þá eftir römu að fari og E.A. leiti: ekki
heast að kennast að annari miðurstöðu. E.g.v.
mætti: og halda því fram, að stjórh. leiki alm.
löggsjafarum það eftir að setja minni reglu
um þetta.